

Kære Kristi Stridskvinde!

Åbent brev til Iben Tranholm

Du siger, du har løsningen på radikaliseringsproblemet: Vi skal bare omvende alle muslimerne til kristendommen! Det sagde du for åben mikrofon i Radio 24syv (25. 7. 2016).

Sikke noget vrøvl!

Det er ganske enkelt ikke rigtigt, hverken ud fra en menneskelig betragtning eller ud fra en teologisk-kristelig betragtning.

Radikalisering af unge muslimer er et problem, som det danske samfund må prøve at løse. Det har du ret i.

Den væsentligste del af løsningen er imidlertid andre muslimer. Der ligger f. eks. en moske på Øresundsvej på Amager, som jeg har et vist samarbejde med. De arbejder målrettet på at få deres unge til at blive danske samfundsborgere, der bidrager konstruktivt til fællesskabet. Deres verdensleder har ovenikøbet udstedt en fatwa, der udtrykkelig forbyder muslimer at begå terror og udløse selvmordsbomber i den vestlige verden. Deres arbejde betyder meget mere end alt, hvad du og jeg og andre kristne danskere kan udrette i den forbindelse.

Samfundets flertal skal naturligvis også yde deres bidrag til at bekæmpe radikaliserung blandt unge muslimer. Det bedste, vi kan gøre, er at vise muslimerne respekt og kærlighed. Vi skal på alle måder inkludere dem i det danske fællesskab. De unge muslimer skal opleve, at fremtidens Danmark skal skabes sammen med dem. De skal opleve i praksis, at de er en del af det danske fællesskab. Muslimer er ikke et problem, som ”vi rigtige mennesker” skal gøre noget ved. Muslimer er ”rigtige mennesker”. Vores muslimske medborgere er en del af løsningen, ikke en del af problemet.

Og så går vi over til at tale om kristendommen. Hvad er det, Jesus kræver af dig og mig og alle andre, der kalder sig kristne? Jo, vi skal vidne om Jesus Kristus i ord og gerning. Gerning betyder i dette tilfælde: ”Du skal elske din muslimske næste!” Sådan vidner man om Kristus i praksis. Du skal naturligvis også fortælle om din tro. Du skal fortælle, hvad Jesus Kristus betyder i dit liv. Men praktiseret kristendom siger mere end tusind ord.

Det er jo derfor, formaningen ved døbefonten er så vigtig. Hvorfor hører barnet på, hvad mor siger om Jesus Kristus, men ikke så meget på, hvad præsten siger? Fordi mor praktiserer kærlighed og omsorg ikke bare ved festlige lejligheder, men hver evig eneste dag. Derfor bliver mors kristusvidnesbyrd troværdigt!

Og hvis du, kære Iben, vil gøre dig nogen forhåbninger om at omvende muslimer til kristendommen, så er opskriften det hårde og krævende rugbrødsarbejde hver eneste dag, som praktiseret næstekærlighed er.

Dit udsagn i radioen er kontraproduktivt af flere årsager. For det første lyder det mere som en krigserklæring end en kærlighedserklæring. Og man kan nu engang ikke modtage evangeliet om Jesus Kristus af en fjendes hånd. For det andet er det urealistisk storhedsvanvid. Danskerne er ikke så kristne, at det gør noget. Du skulle hellere sætte dig som mål at vække danskernes slumrende kristne tro til live. Det ville under alle omstændigheder forvandle det danske samfund til det bedre, og måske ville det gode eksempels magt ovenikøbet føre til mange muslimers omvendelse.

Kære Iben! Du er en smuk og charmerende kvinde, der gerne vil have danske mænd til at mande sig op – men min Jeanne d’Arc bliver du alligevel ikke! Jeg foretrækker Yildiz Akdogan. Hun er også en smuk og charmerende kvinde, men i modsætning til dig har hun også blide og bløde synspunkter, der tjener det danske samfund meget bedre end din krigsretorik.

Med venlig hilsen
Jens Lind Andersen
Indvandrerpræst